

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 112/2023
20.07.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., бр. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној због неизвршења решења Управног суда Р4 у 36/23 од 20.03.2023. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 20.07.2023. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача АА из

Образложење

Предлагач је дана 06.07.2023. године поднела Врховном суду, преко Управног суда жалбу (примљену у Врховном суду 07.07.2023. године), због неизвршења решења Управног суда Р4 у 36/2023 од 20.03.2023. године, којим је усвојен њен приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 282/20, утврђена повреда права на суђење у разумном року и наложено судији известиоцу у предмету Управног суда У 282/20 да у року од два месеца од дана достављања тог решења предузме процесне радње ради правноснажног окончања предмета У 282/20, као и да у року од месец дана по истеку претходно наведеног рока обавести председника Управног суда о предузетим радњама.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16 и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни суд је нашао да је жалба недозвољена.

Према одредби члана 17. став 1. истог закона, председник непосредно вишег суда решењем одбацује или одбија жалбу без испитног поступка, или води испитни поступак, а према ставу 2. наведеног члана жалба се одбацује ако је непотпуна, ако ју је поднело неовлашћено лице, ако је преурађена, неблагоприятна, ако се лице одрекло права на жалбу или ако је повукло жалбу, или нема правни интерес за њу, при чему је жалба непотпуна ако није потписана или ако из њене садржине не може да се утврди које решење се побија. Одредбом члана 17. став 3. наведеног закона је прописано да против решења о одбацивању жалбе није дозвољена жалба.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Према стању у списима предмета Управног суда Р4 у 36/23 и У 282/20 судија известилац је поступила по решењу Управног суда Р4 у 36/23 од 20.03.2023. године и окончала предмет Управног суда У 282/20 пресудом од 20.06.2023. године.

С обзиром на то да се према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, Врховни суд налази да је у конкретном случају жалба предлагача недозвољена, јер је поднета Врховном суду дана 06.07.2023. године, а поступак у предмету Управног суда У 282/2 је окончан пресудом од 20.06.2023. године која је експедована из Управног суда 29.06.2023. године.

Имајући у виду изложено, Врховни суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносећи одлуку као у диспозитиву.

Судија
Јелена Ивановић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић